

[Udenrigsministeren.]

punkt kan hindre det. I hvert fald vil jeg gerne gøre det.

Hr. Gert Petersen nævnte nogle forudsætninger for at komme videre, bl. a. at utrygheden overvindes, og nævnte i den forbindelse SALT-aftalerne — og det synes jeg er realistisk og rigtigt — og nævnte også i den sammenhæng, at sikkerheden stadig har en høj prioritet. Nu ved jo alle her, at hr. Gert Petersen og jeg ser forskelligt på vores sikkerhedspolitik, ellers fik vi det at vide for et øjeblik siden, men der lå alligevel deri, sådan opfattede jeg i hvert fald hr. Gert Petersens synspunkter, dette, at når nu verden ser ud, som den ser ud, og vi har de apparater, vi har, og de blokke, vi har, så øger vi formentlig ikke afspændingen ved at stille krav fra dag til dag; hr. Gert Petersen var jo selv inde på en lignende betragtning: at også dette må ske skridtvis.

Endvidere må jeg jo sige — nu tog hr. Poul Hartling delvis ordet ud af munden på mig, men det gør ikke noget, for så bliver det sagt to gange — at hr. Gert Petersen, der er ganske overordentlig kyndig i udenrigspolitiske sager, kan ikke være uvidende om, at det, han sagde om Brandt, ikke var helt rigtigt. Men jeg forstår, hvorfor det skulle med, og vi andre har været så venlige at lade det passere lidt hurtigt igennem, og hr. Gert Petersen skal ikke høre ilde for det, hvis han ikke vender for meget tilbage til det.

Men det er jo rigtigt, at Brandt selv meget, meget stærkt har fremhævet, at det, hans regering har gjort, det, folkene bag ham har gjort, det, hans udenrigsminister har gjort for at fremme afspændingen mellem Øst og Vest, det har man kunnet gøre af én eneste grund, nemlig fordi han var befæstet, eller hvilket udtryk man vil bruge, i det vestlige samarbejde, hvormed han tænkte dels på EF, dels på NATO. Det er helt hævet over enhver tvivl. Det var det samme, hr. Poul Hartling var her oppe at bekræfte for et øjeblik siden, og jeg kan kun sige igen: det er Brandts egne ord. Han har ikke brudt Parisaftalerne, og NATO har ikke lidt sit største nederlag. Parisaftalerne var nok aftaler, der gik ud på Vesttyskland som enerepræsentant — og dér er jeg enig i, at med det, der her er sket, er rent faktisk heldigvis ad udviklingens vej

det reelle indhold udtømt af disse aftaler, hvorfor vi jo heller ikke påberåber os dem i debatten om den nye situation, og hvilke følger den kan få for vort forhold til DDR. Men Parisaftalerne var også aftaler, hvor Vesttyskland pålagde sig ikke at anvende magt over for øst — det bør måske også med, når man taler om Parisaftalerne. Parisaftalerne var også aftaler om, at Vesttyskland pålagde sig ikke at anskaffe atomvåben — det bør måske også med, når man taler om Parisaftalerne.

Der er altså ikke tale om, at det er NATO, der har spillet fallit. Brandt har givet udtryk for, at det er det vestlige samarbejde, der er baggrund for, at han er nået så langt, som han er.

Det kan jeg få bekræftet yderligere ved at citere fra Folketingstidende 1971-72 sp. 4944 som svar på det næste spørgsmål fra hr. Gert Petersen. Han spurgte, om det, at jeg ikke ved denne lejlighed havde sagt noget om, at det langsigtede mål var at få blokkene opløst, betød en realitetsændring. Det gør det ikke, og jeg er kun glad for at få lejlighed til at gentage de ord, jeg sagde i debatten her i april i år. Jeg sagde:

„Når jeg har gjort så meget ud af omtalen af denne sikkerhedskonference, som vel i praksis og forhåbentlig vil vise sig at blive en række af konferencer, er det, fordi dens mål og lange perspektiv — for ikke at blive misforstået skal jeg gerne understrege: lange perspektiv — må være et Europa, hvor afspændingen har nået det punkt, hvor de to nuværende militære blokke har gjort sig selv overflødige.“

Det var, hvad jeg sagde i april i år, og det vil jeg gerne vedkende mig, og der ligger ikke nogen ændring i, at det ikke er sagt nu, og så må hr. Gert Petersen tilgive mig, at jeg fortsætter sætningen — det er jo altid farligt at bryde af midt i et afsnit:

„Når dette er sagt, må det også tilføjes, at netop med dette mål for øje vil en svækkelse af det atlantiske samarbejde på dette tidspunkt være en hindring for en fortsat afspænding.“

Jeg takker for lejligheden til at citere det. Heller ikke her er der nogen realitetsændring.

Gert Petersen: Som udenrigsministeren netop var inde på, har udtalelser jo noget at